

"O faydaların bazılarını maksud-u bizzat niyet ederek okuyorlar. O faydaları göremiyorlar..." Evradı dünyevi faydaları için okumak doğru mu?

Burada geçen "**Maksud-u bizzat**" ifadesi; verilen mesajın kilit kavramı durumundadır. Dua ve ibadetteki maksudumuzun olamzsa olmazı ve en birincisi, Allah'ın rızasıdır. Diğer maksadlar dolayısıyla istenebilecek neticelerdir. Tıpkı Eyyub Peygamber'in kıssasında ifade edildiği gibi;

"Pek çok yara, bere içinde epey müddet kaldığı halde, o hastalığın azîm mükâfâtını düşünerek, kemâl-i sabırla tahammül edip kalmış."

"Sonra, yaralarından tevellüt eden kurtlar kalbine ve diline iliştiği zaman, zikir ve marifet-i İlâhiyenin mahalleri olan kalb ve lisanına iliştikleri için, o vazife-i ubudiyete halel gelir düşüncesiyle, kendi istirahati için değil, belki ubudiyet-i İlâhiye için demiş: 'Yâ Rab, zarar bana dokundu. Lisanen zikrime ve kalben ubudiyetime halel veriyor.' diye münâcât edip, Cenâb-ı Hak o hâlis ve sâfi, garazsız, lillâh için o münâcâtı gayet harika bir surette kabul etmiş, kemâl-i âfiyetini ihsan edip envâ-ı merhametine mazhar eylemiş." (1)

Nasıl ki, oruç tutarken, birince maksudımız Allah'ın rızasıdır. Sağlığımıza talluk eden faydalar dolaylı neticelerdir. Her çeşit dua, oruç gibi bir nevi ibadettir. İşte o ibadetlerde de birinci maksudımız; Allah'ın rızası ve hoşnuğutluğudur. Hasta iken, aczimi hissedip ona yalvarmamız, aç iken ona sığınmamız Allah'ın hoşnut olacağı hallerimizse, bunları o amaçla yapmak, birinci maksudımız olmalıdır.

Mesela; yağmursuzluk, kuraklık, yağmur namazının ve duasının vaktidir. İbadet ve duanın sebebi ve neticesi emir ve rıza-i İlahidir, faydası uhrevidir. Eğer namazdan, ibadetten dünyevi maksatlar niyet edilse, yalnız onlar için yapılsa, o namaz battal olur. Mesela, akşam namazı güneşin batmaması için ve husuf namazı ayın açılması için kılınmaz. Öyle de, bu nevi ibadet, yağmuru getirmek için kılınsa yanlış olur.

"Herkes o vaziyetle anlar ki, onun tayınını veren babası, hanesi, dükkanı değil; belki onun tayınını ve yemeğini veren, koca bulutları sünger gibi ve zemin yüzünü bir tarla gibi tasarrufunda bulunduran bir Zat, onu besliyor, rızkını veriyor. Hatta en küçücük bir çocuk da, daima aç olduğu vakit validesine yalvarmaya alışmışken, o yağmur duasında, küçücük fikrinde büyük ve geniş bu manayı anlar ki: 'Bu

***dünyayı bir hane gibi idare eden bir Zat, hem beni, hem bu çocukları, hem validelerimizi besliyor, rızıklarını veriyor. O vermese, başkalarının faydası olmaz. Öyleyse Ona yalvarmalıyız.'* der, tam imanlı bir çocuk olur."**

Dipnotlar:

- (1) bk. [Lem'alar, İkinci Lem'a.](#)
(2) bk. [Emirdağ Lahikası-I, \(14. Mektup\)](#)